

A Pécsi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság

Bhar.III.71/2025/10. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2026. évi február hó 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A harmadfokú bíróság a hűtlen kezelés büntette miatt **Terhelt1 és 2 társa** ellen indult büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék 2.Bf.106/2025/10. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

Terhelt3 IV. r. vádlott büntetését 300 (háromszáz) napi tétel pénzbüntetésre enyhíti, egy napi tétel összegét 3.000 (háromezer) forintban állapítja meg. Az így kiszabott, összesen 900.000 (kilencszázezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni akként, hogy egy napi tétel összegének a helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi Terhelt2 III. r. vádlottat 25.041 (huszonötezer-negyvenegy) forint, Terhelt3 IV. r. vádlottat 25.799 (huszonötezer-hétszázkilencvenkilenc) forint harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Siófoki Járásbíróság a 2025. január 28-án kihirdetett 4.B.104/2023/66. számú ítéletében *Terhelt1 I. r., II.r. terhelt II. r. és Terhelt2 III. r. vádlottakat* az ellenük a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 376. § (1) bekezdésében meghatározott és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő, társtettesként elkövetett hűtlen

kezelés büntette miatt emelt vád alól, míg *Terhelt3 IV. r. vádlottat* a Btk. 376. § (1) bekezdésében meghatározott és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő, bűnsegédként elkövetett hűtlen kezelés büntette miatt emelt vád alól felmentette. Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

- [2] A bíróság fenti ítélete ellen az ügyészség jelentett be fellebbezést a vádlottak terhére felmentésük miatt; II.r. terhelt II. r. és Terhelt2 III. r. vádlottak bűnösségének a Btk. 376. § (1) bekezdésében meghatározott és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő hűtlen kezelés büntetében, míg Terhelt1 I. r. és Terhelt3 IV. r. vádlott bűnösségének a Btk. 376. § (1) bekezdésében meghatározott és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő, bűnsegédként elkövetett hűtlen kezelés büntetében történő megállapítása, valamint velük szemben büntetés kiszabása és a bűnügyi költség viselésében történő marasztalásuk érdekében.
- [3] A fellebbezés folytán eljáró Kaposvári Törvényszék a 2.Bf.106/2025/10. számú ítéletében Terhelt1 I. r. és Terhelt3 IV. r. vádlottak büntetőjogi felelősségét a Btk. 376. § (1) bekezdésében meghatározott és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő, bűnsegédként elkövetett hűtlen kezelés büntetében, míg II.r. terhelt II. r. és Terhelt2 III. r. vádlottak büntetőjogi felelősségét a Btk. 376. § (1) bekezdésében meghatározott és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő hűtlen kezelés büntetében állapította meg. Ezért Terhelt1 I. r. vádlottat 1 év 6 hónap; Terhelt3 IV. r. vádlottat 1 év 4 hónap, míg II.r. terhelt II. r. és Terhelt2 III. r. vádlottat személyenként 1-1 év szabadságvesztésre ítélte. A büntetés végrehajtását Terhelt1 I. r. vádlott és Terhelt3 IV. r. vádlott esetében 2 évi, míg II.r. terhelt II. r. és Terhelt2 III. r. vádlottak esetében 1 év 6 hónapi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata mind a négy vádlott esetében börtön, míg a végrehajtás elrendelése esetén valamennyi vádlott a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bűnjelekre, valamint az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezést kiegészítette, illetve – a vádlottak megállapított büntetőjogi felelősségére tekintettel – a törvénynek megfelelően módosította. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta azzal, hogy Terhelt3 IV. r. vádlott személyi adatait, valamint az elsőfokú bíróság ítéletének bevezető részét pontosította.
- [4] A másodfokú bíróság fenti ítélete ellen Terhelt1 I. r. vádlott és védője, Terhelt2 III. r. vádlott és védője, valamint Terhelt3 IV. r. vádlott és védője felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.
- [5] A védők a fellebbezésük írásban benyújtott indokolásában, valamint a nyilvános ülésen tartott perbeszédükben jogorvoslati nyilatkozatukat valamennyien akként módosították, hogy másodlagosan a vádlottakkal szemben kiszabott jogkövetkezmény lényeges enyhítését, így különösen az előzetes mentesítésüket is kérték.
- [6] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában, valamint a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján a fellebbezéseket alaptalannak tartva a jogorvoslattal megtámadott másodfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

II.

- [8] A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 615. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bírósággal ellentétes döntése esetén. A Be.

615. § (2) bekezdésének a) pontjában írtak szerint ilyennek kell tekinteni azt, ha a másodfokú bíróság olyan vádlott bűnösségét állapította meg, akit az elsőfokú bíróság felmentett.

- [9] Ez történt jelen ügyben is, ezért Terhelt1 I. r. vádlott és védője, Terhelt2 III. r. vádlott és védője, valamint Terhelt3 IV. r. vádlott és védője által bejelentett jogorvoslati kérelmek – joghatályos fellebbezésként – megnyitották a harmadfokú felülbírálat lehetőségét.
- [10] A bejelentett perorvoslati kérelmek – a Be. 615. § (3) bekezdésének a) és b) pontjainak megfelelően – az ellentétes döntést, illetve az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő rendelkezéseket is sérelmezték.
- [11] Ilyen körülmények között a harmadfokú bíróság a Be. 618. § (1) bekezdésének a) és b) pontjaiban írt, a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, továbbá a másodfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményeként előállt rendelkezéseit, illetve részét, valamint az első- és másodfokú bírósági eljárást arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett. Mindez – figyelemmel a Be. 618. § (2) bekezdésére is – hivatalból kiterjedt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre is.
- [12] A Be. 615. § (1) bekezdése értelmében nem képezte a felülbírálat tárgyát a másodfokú ítéletnek II.r. terhelt II. r. vádlottra vonatkozó része, hiszen az fellebbezés hiányában másodfokon jogorvra emelkedett.
- [13] A fenti keretek között elvégzett felülbírálat során a harmadfokú bíróság megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróságok nem vétettek olyan, a Be. 607. § (1) bekezdésében, vagy a Be. 608. § (1) bekezdésében írt ún. abszolút, illetve a Be. 609. § (1) bekezdésében nevesített kihatással bíró, és a harmadfokú bírósági eljárásban nem orvosolható ún. relatív eljárási szabálysértést, mely az ügy érdemi felülbírálatának akadályát képezte volna, és ilyenre a másodfellebbezéssel élő vádlottak és védők sem hivatkoztak. Az első- és másodfokú bíróságok ítéletét tehát nem kellett hatályon kívül helyezni.
- [14] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság tényállását a Be. 592. § (2) bekezdésének a) és d) pontjaiban meghatározott okokból részben megalapozatlannak találta, kifogásolva a tényállás hiányosságát, valamint azt, hogy az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelen következtetést vont le. Ezt pedig a Be. 593. § (1) bekezdésének c) pontja alapján orvosolta, mégpedig úgy, hogy azt kiegészítette, illetve helyesbítette az elsőfokú bíróság által hiányosnak értékelt tényállását, illetve abból mellőzte a felmentés alapjául szolgáló, téves ténybeli következtetéseket is, levonva az immár kiegészített tényállásból levonható helyes, a bűnösségre vonatkozó jogi következtetéseket. Ez pedig – a büntetőjogi felelősség mikénti eldöntése szempontjából – a vádlottak esetében ellentétes tényállás megállapításához vezetett.
- [15] A másodfokú bíróság által kiegészített tényállás ezzel mentessé vált a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben írt teljes, illetve részbeni megalapozatlanságot eredményező hibáktól vagy hiányosságoktól: az tehát teljeskörűen felderített, hiánytalan, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz, az a felelősségüket egyébként tagadó vádlottak védekezésével szemben álló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul. Az ítéletnek ekként a másodfokú bíróság által megalapozottá tett tényállása – a Be. 619. § (1) bekezdésében írtak szerint – a harmadfokú eljárásban is irányadó volt.

[16]

III.

- [17] A másodfokú bíróság helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság ítéletének – a Be. 592. § (2) bekezdés a) és d) pontjaiban írt – hiányosságokra visszavezethető részbeni megalapozatlanságát.
- [18] A törvényszék a logika szabályainak megfelelően, meggyőzően és igen magas színvonalon adott számot az elsőfokú bíróság tényállása kiegészítésének, illetve ezzel összefüggésben a vádlottak védekezése elvetésének okairól is. Következésképpen indokolási kötelezettségének is messzemenően eleget tett.
- [19] Az ítélet részbeni megalapozatlanságának kiküszöbölése során a bizonyítékokat értékelő tevékenységével a harmadfokú bíróság teljes egészében egyetértett, azt megismételni nem kívánja, a bejelentett jogorvoslati kérelmek tartalmára figyelemmel mindössze az alábbiak kiemelését tartotta szükségesnek.
- [20] Terhelt1 I. r. vádlott védője a fellebbezésének írásbeli indokolásában, valamint perbeszédében három fő kérdéskört érintve sérelmezte a másodfokú bíróság bűnösséget megállapító döntését. Egyrészt az értékesített ingatlan tekintetében a forgalomképeség kérdését taglalva kifejtette, hogy mind a tulajdoni lap, mind pedig az önkormányzati nyilvántartás is forgalomképesnek tüntette fel az értékesített *üzemi területet*. Mindezeket tanúl tanú, az önkormányzat informatikus alkalmazottja is megerősítette a bíróságon tett vallomásában. Ezáltal alappal hihette Terhelt1 I. r. vádlott, hogy az értékesíteni szánt önkormányzati ingatlan forgalomképes, és ezt nem cáfolja az sem, hogy a polgármester aláírta a 8/2012. számú önkormányzati rendeletet is, mely az önkormányzati tulajdonú erdő tekintetében az ingatlanokat korlátozottan forgalomképesé nyilvánította.
- [21] Másodsorban az értékesítésre kerülő ingatlan forgalmi értékének megállapítását vitatva előadta, hogy a nyomozás során kirendelt, a 20 millió forintos értéket megállapító igazságügyi szakértő szakvéleménye nem állja meg a helyét több szempontból is, hiszen ezzel szemben a többi szakértő jóval alacsonyabban határozta meg az ingatlantulajdon értékét, ekként elfogadható volt Terhelt1 I. r. vádlott részéről az 5.900.000 forint valós forgalmi értéként. Hangsúlyozta, hogy korrekt, mindenre kiterjedő és mindenki által elfogadható szakértői megállapítás továbbra sincs az ügyben.
- [22] Harmadsorban pedig Terhelt1 I. r. vádlott tudattartalmára vont következtetéseket vitatta, mely szerint nem tudott arról, hogy az önkormányzat által felkért ingatlan értékbecslő által készített véleményben foglalt forgalmi érték ne lenne valós, illetve arról sem kellett tudnia, hogy az értékesítésre szánt önkormányzati ingatlan csupán korlátozottan forgalomképes.
- [23] Mindezekre tekintettel elsősorban bűncselekmény (*tényállási elem*), míg másodsorban bizonyítottság hiányában kérte Terhelt1 I. r. vádlott felmentését az ellene emelt vád alól.
- [24] Terhelt2 III. r. vádlott védője – Terhelt1 I. r. vádlott védőjéhez csatlakozva – két kérdésben kifogásolta a másodfokú ítélet megalapozottságát.
- [25] Elsősorban vitatta a több, mint 20 millió forint forgalmi értéket megállapító szakértői véleményt, és ezzel szemben hangsúlyozta, hogy ez az ingatlan jóval kevesebbet ér, hiszen korábban szovjet laktanya volt, romos épületekkel és silókkal, amely felett a természet átvette az uralmat. Hangsúlyozta, hogy nem ültetett, kezelt erdőterület volt, hanem egy spontán sarjadó erdő. Kiemelte emellett, hogy nem került értékelésre a forgalmi érték számításánál az sem, hogy az adott ingatlan önálló úttal, vagy más, közútról történő megközelíthetőségi lehetőséggel nem rendelkezik, ekként a szomszédos ingatlanokra szolgalmi jogot kellett volna alapítani az ingatlan megközelíthetősége érdekében. Mindez pedig azt támasztja alá, hogy a forgalmi érték az 5.900.000 forinthez van közelebb. Emellett sérelmezte az elsőfokú bíróság eljárását a szakértők kirendelésével kapcsolatban is.
- [26] Másrészről ugyancsak tanúl tanú vallomására, illetve a közhiteles nyilvántartásokban foglalt adatok ellentmondásaira figyelemmel vitatta azt, hogy az adott terület korlátozottan

forgalomképes lenne, illetve azt, hogy erről Terhelt2 III. r. vádlottnak tudomással kellett volna bírnia. Mindezekre figyelemmel a III. r. vádlott felmentését indítványozta.

- [27] Terhelt3 IV. r. vádlott védője a IV. r. vádlott írásban tett fellebbezési nyilatkozatát fenntartva osztotta a védőtársainak perbeszédében foglaltakat, hangsúlyozva, hogy az önkormányzati törvény 45. §-a szerint nem a jegyző, hanem a polgármester küldi ki az önkormányzati ülésekre történő meghívót, ezáltal a IV. r. vádlottra a másodfokú bíróság által tett tényállaskiegészítések sem állják meg a helyüket. Emellett annak a meggyőződésének adott hangot, hogy a jegyzőként eljáró IV. r. vádlottnak nem kellett tudnia, hogy a vád tárgyát képező ingatlan korlátozottan forgalomképes, hiszen az a kezdetektől ipartelepként, később meg tároló, siló megjelöléssel került be az ingatlannyilvántartásba, illetve az önkormányzati nyilvántartásba. Emellett ő is tanú tanú vallomására hivatkozott, aki szerint csupán egyetlen kategóriába sorolható be az önkormányzati nyilvántartásba az adott ingatlan, mely mindig a legjellemzőbb művelési ágra utal, ezért kellett ezt az ingatlant forgalomképesként nyilvántartani. Miután pedig az a volt szovjet laktanya területe, ezért a IV. r. vádlottnak eleve nem kellett tudnia arról sem, hogy az korlátozottan forgalomképes, illetve tőle nem volt elvárható, hogy a közhitelű nyilvántartással ellentétes döntést hozzon.
- [28] Emellett hangsúlyozta, hogy Terhelt3 IV. r. vádlottnak semmilyen szerepe nem volt az ingatlan értékesítésében, a döntést nem ő hozta, senkivel nem beszélt az értékesítés során a vádlottak közül, kizárólag a már aláírt adásvételi szerződés kifüggesztése során járt el.
- [29] Kiemelte, hogy az ingatlan korábbi értékesítése során, 2005. évben még nem volt jegyző Terhelt3 IV. r. vádlott, így nem tudott a régebbi ügyről sem. Emellett pedig – miután hivatalát a jegyző nem választás útján, hanem kinevezéssel nyeri el – a IV. r. vádlott nem választott képviselő, ekként a választók bizalmát sem sérthette meg a vád tárgyává tett magatartásával. Mindezek alapján a szándéka még eshetőlegesen sem terjedhetett ki arra, hogy az önkormányzatnak vagyoni hátrányt okozzon, ekként kérte a bűncselekmény hiányában történő felmentését.
- [30] A fenti védői érvekkel a harmadfokú bíróság nem értett egyet. A vádlotti védekezésekkel szemben ugyanis helyesen járt el a másodfokú bíróság, amikor a vádlottak büntetőjogi felelősségét megállapította.
- [31] Az ingatlan forgalomképessége tekintetében az ítéltábla a másodfokú bíróság által adott indokolással értett egyet. Kétségtelen, hogy egyes közhitelű nyilvántartások – ekként az ingatlannyilvántartó hatóság – bejegyzései azt tartalmazták, hogy a cím25 számú ingatlan forgalomképes. Ugyanakkor a vádlottaknak tudniuk kellett arról, hogy a terület csupán korlátozottan forgalomképes, hiszen éppen településnév1 település volt az, amelyik az erdő művelési ágú önkormányzati tulajdont képező ingatlanokat kivette a forgalomképes vagyontárgyak alól, és azokat korlátozottan forgalomképesnek minősítette. Ezt a döntést pedig az I. r., II. r. és III. r. vádlottak önkormányzati rendelettel hozták meg, és azt az I. r. vádlott polgármesterként aláírta. Ekként hivatalos tudomásuk is kellett, hogy legyen erről. Ugyanez elmondható a IV. r. vádlott esetében is, hiszen jegyzőként az önkormányzat rendeleteinek pontos ismeretében tisztában volt azzal, hogy a terület forgalomképessége korlátozott. Ezen túlmenően az I. r. és III. r. vádlottnak a 2007-es polgári perből is tudnia kellett, hogy az ingatlan korlátozottan forgalomképes.
- [32] Megjegyzi a harmadfokú bíróság, hogy erre Terhelt3 IV. r. vádlott alappal nem is hivatkozhat, hiszen az önkormányzati és a hatósági közhiteles nyilvántartásokba bejegyzett adatok hitelességeért (valódiságáért) éppen a jegyző tartozik felelősséggel.
- [33] Ugyanígy osztotta az ítéltábla a törvényszék álláspontját a megállapított értékkel kapcsolatban. A Siófoki Járásbíróság az eljárása során igen részletes, minden mozzanatra kiterjedő bizonyítást folytatott le, több szakértőt párhuzamosan meghallgatva vonta le

következtetését a terület értékére vonatkozóan, amely egyértelműen jóval magasabb volt a vádlottak és a védők által hivatkozott 5.900.000 forintos vételárnál. E tekintetben pedig megjegyzendő, hogy a Pécsi Ítéltábla 2005. évi értékesítést sérelmező polgári peres eljárásban is már több, mint 4 millió forintos értéket állapított meg jogerős ítéletében, mely ekként az I. r., II. r. és III. r. vádlottak számára ismert volt. Márpedig ehhez képest – 15 év elteltével – a csupán 1 millió forinttal növelt vételár az elemi életszerűséggel is ellentétes volt, hiszen köztudomású tény, hogy Magyarországon a 2005. évhez képest az ingatlanok forgalmi értékei nagyságrendekkel (akár többszörösére) nőttek, ekként a jelen ügyben érintett ingatlan esetében is. Nem is beszélve arról, hogy időközben az erdő faállománya is növekedett, így annak értéke – pusztán az idő múlásával – is megnőtt.

[34] Terhelt2 III. r. vádlott esetében pedig önmagában is érthetetlen a forgalmi értékkel kapcsolatban tett védekezése, hiszen a 2005. évi értékesítésnél éppen ő volt az az önkormányzati képviselők részéről, aki vitatta, hogy a faállomány értékét nem vették figyelembe a forgalmi érték meghatározásakor. Ekként jelen ügyben is nyilvánvalóan fel kellett tűnnie számára, hogy az 5.900.000 forintos eladási ár a faanyag (erdő állomány) értékét *nem tartalmazza*. Mindezek alapján tehát a vádlottak védekezése e tekintetben sem foghatott helyt.

[35] Végezetül a harmadfokú bíróság azt emeli ki, hogy egy kis település életében nem hétköznapi eljárásnak számít, ha az önkormányzat saját tulajdonát értékesíti. Ilyen ügy kapcsán fokozottan ügyelni kell arra, hogy a jogi eljárás jogszerű legyen, az később senki által ne legyen sérelmezhető. Kiváltképpen indokolt ez akkor, ha az értékesítésben részt vevő másik fél a polgármester közeli hozzátartozója. Indokolt lett volna ezért az önkormányzat és a jegyző részéről is az ügy részletesebben történő körüljárása, mely ebben az esetben szándékosan elmaradt. Ez pedig településnév1 községre nézve hátrányos szerződés megkötését eredményezte.

[36] Hangsúlyozandó, hogy Terhelt1 I. r., II.r. terhelt II. r. és Terhelt2 III. r. vádlottak a képviselő-testület tagjaként megválasztásukkor Magyarország helyi önkormányzatairól szóló CLXXXIX. törvény 1. számú melléklete szerinti esküt tettek arra, hogy tisztségükből eredő feladataikat a település fejlődésének előmozdítása érdekében, lelkiismeretesen teljesítik, mely azt jelenti, hogy akár a saját érdekükkel szemben is az önkormányzat érdekét tartják szem előtt és eszerint járnak el. A fenti magatartásukkal azonban ezt az esküjüket megszegték.

[37]

IV.

[38] A fentiek szerint kiegészített, illetve helyesbített, a harmadfokú eljárásban is irányadó tényállás alapján a másodfokú bíróság helytállóan vont következtetést a vádlottak büntetőjogi felelősségére.

[39] Következésképpen az ezt sérelmező jogorvoslati kérelmek nem voltak megalapozottak.

[40] A cselekmények jogi minősítése is mindenben megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak, illetve az ítélkezési gyakorlat által kialakított jogelveknek.

[41] A másodfokú bíróság a vádlottak bűncselekményére irányadó büntetési tételt és annak a Btk. 80. § (2) bekezdése szerinti középértékét helyesen rögzítette.

[42] A büntetés kiszabásánál irányadó tényezőket teljeskörűen feltárta, azokat mindössze azzal kellett pontosítani, hogy Terhelt3 IV. r. vádlott esetében nem lehet szó a választópolgárok

bizalmával visszaélve történő elkövetésről, hiszen a jegyzőt nem választják, hanem az önkormányzat nevezi ki. Ekként vele szemben ez súlyosító körülményként nem értékelhető.

- [43] Erre, valamint Terhelt3 IV. r. vádlott bűncselekmény elkövetésében való részvételének kisebb fokára figyelemmel a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság által a IV. r. vádlottal szemben alkalmazott szankciót eltúlzottnak találta. Erre figyelemmel a Btk. 82. § (2) bekezdés d) pontja és (3) bekezdése értelmében Terhelt3 IV. r. vádlottal szemben a Btk. 50. § (1) bekezdése szerinti pénzbüntetés kiszabását látta megfelelőnek, mely joghátrány szükséges és egyben elégséges is a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok eléréséhez.
- [44] A pénzbüntetés napi tételének számát a bűncselekmény tárgyi súlyához, míg az egy napi tétel összegét a vádlott vagyoni viszonyaihoz mérten állapította meg a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdései alapján. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról szóló rendelkezés a Btk. 51. §-án alapul.
- [45] Ezzel szemben Terhelt1 I. r. és Terhelt2 III. r. vádlottakkal szemben a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása nem eltúlzott, annak mérséklésére a harmadfokú bíróság nem látott törvényes lehetőséget különös tekintettel arra, hogy mindkét vádlott érintett volt a korábbi, 2005. évben lezajlott értékesítés során, ekként pontos tudomásuk lehetett valamennyi, az ügyben fontosnak számító körülményről, és ennek ellenére döntöttek az ingatlan bűncselekmény megvalósító értékesítése mellett. Ekként e szankció szükséges velük szemben a büntetés céljainak elérésére.
- [46] A fentiek szerint Terhelt3 IV. r. vádlott esetében a büntetés enyhítését célzó fellebbezés eredményre vezetett, míg Terhelt1 I. r. és Terhelt2 III. r. vádlott esetében a büntetés enyhítésére előterjesztett fellebbezések nem voltak megalapozottak.
- [47] Vizsgálta a harmadfokú bíróság az előzetes mentesítés (Btk. 102. §) alkalmazásának lehetőségét is. A büntetés enyhítése folytán Terhelt3 IV. r. vádlott esetében az előzetes mentesítés szükségessége ugyanakkor fel sem merül, hiszen – a pénzbüntetés kiszabására tekintettel – a Btk. 100. § (1) bekezdés a) pontja alapján a határozat jogerőre emelkedésének napján mentesült a büntetett előlethez fűződő hátrányok alól.
- [48] A mentesítés központi kérdése az arra való érdemesség. Az érdemesség megítélésénél mind az elbírálás alatt álló cselekmény tárgyi súlyának és a bűnösség fokának, mind pedig az elkövető személyiségének, társadalomra veszélyesség fokának és az eddigi életvezetésének is jelentősége van. Mindez nem jelenti azonban azt, hogy az előzetes mentesítésre való érdemesség megállapításánál olyan, többletként jelentkező új körülmények megléte is szükséges lenne, amelyeket a bíróság a büntetés kiszabása és a végrehajtás felfüggesztése kérdésében való állásfoglalás során eddig még ne vett volna figyelembe. Az ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis az előzetes mentesítésben részesítést megalapozhatják az olyan körülmények is, amelyeket a bíróság a büntetés kiszabása körében enyhítő körülményként vagy pedig olyan tényezőként értékelt, amely a kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának a felfüggesztését indokoltá tette (*BJD 8779. számú eseti döntés*).
- [49] A bírói gyakorlat szerint tehát az előzetes bírósági mentesítésre való érdemesség megítélésénél az elkövető személyiségét, az életvitelét, a bűncselekmény jellegét, az elkövetés körülményeit, módját és annak indító okát összevetve kell értékelni (*BJD 9986. számú eseti döntés*). Ebből a szempontból van tehát jelentősége a terheltek által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyának és a cselekmény jellegének is.
- [50] A fentiek alapján településnév1 községnek vagyoni hátrányt okozó Terhelt1 I. r., valamint Terhelt2 III. r. vádlottak esetében azt lehetett megállapítani, hogy a polgármesteri, illetve képviselői esküjük megszegése folytán a társadalomra veszélyességük fokozottabb. A belépük vetett közbizalommal visszaélve történő elkövetési módra, valamint az okozott és később megtérült vagyoni hátrány mértékére tekintettel a harmadfokú bíróság nem látott lehetőséget

a vádlottak előzetes mentesítésben részesítésére sem. Az ezt célzó fellebbezések tehát eredménytelenek maradtak.

- [51] A másodfokú bíróság egyéb – a szabadságvesztés végrehajtási fokozatával, a feltételes szabadságra bocsátással, a bűnjelekkel, valamint a bűnügyi költség viselésével kapcsolatos – rendelkezései is törvényesnek bizonyultak.
- [52] Mindezekre figyelemmel a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét Terhelt3 IV. r. vádlott esetében a Be. 624. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 623. §-a alapján helybenhagyta.
- [53] A Be. 617. §-a folytán alkalmazandó Be. 613. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről is.

P é c s, 2026. február 3.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Hudvágner András s.k. előadó bíró, Dr. Bertaldó András s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék 2.Bf.106/2025/10. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bhar.III.71/2025/10. számú ítélete folytán – az abban írt változtatással Terhelt1 I. r., Terhelt2 III. r. és Terhelt3 IV. r. vádlottakkal szemben – a 2026. évi február hó 3. napján jogerőre emelkedett és – a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével – végrehajthatóvá vált.

Dr. Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke